

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **B. H.**, proti **žalované České republice - Okresnímu soudu v Jičíně**, Šafaříkova 842, Jičín, v řízení o žalobě na nezákonnosti při provádění dědického řízení, t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu ze dne 2. 3. 2012 „na nezákonnosti při provádění dědického řízení“ po své matce J. H., zemřelé 29. 7. 2010. Krajský soud usnesením ze dne 16. 7. 2012 vyzval žalobce, aby upřesnil, o jaký typ žaloby se jedná, zda jde o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nebo o žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. s. ř. s. nebo o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. Žalobce ve věci reagoval řadou podání, dlužno však podotknout, že ani z jednoho z nich přesná specifikace typu žaloby ve shora uvedeném smyslu jednoznačně nevyplynula.

Krajský soud se tak snažil z obsahu žalobcových podání, která vykazují poměrně vysokou míru nesrozumitelnosti, dovodit, čeho se žalobce žalobou vlastně domáhá. A dospěl k závěru, že podstatou žaloby je žalobcova nespokojenost s průběhem dědického řízení po své zemřelé matce J. H., které probíhá u Okresního soudu v Jičíně. S ohledem na níže uvedené považuje krajský soud za zcela nadbytečné, aby rozepisoval všechny žalobcovy výtky, které vůči okresnímu soudu v souvislosti s tímto dědickým řízením v žalobě a navazujících podáních vznesl.

Žalovaný podal k žalobě stručné vyjádření, v němž uvedl, že žalobce se správní žalobou domáhá rozhodnutí v právní věci, o které má jednat soud v občanském soudním řízení. Proto navrhl, aby byla žaloba odmítnuta.

O věci usoudil krajský soud následovně.

Soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (§ 4 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), dále o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, kompetenčních žalobách (§ 4 odst. 1 písm. b/ až d/ s. ř. s.), ve věcech volebních, politických stran a politických hnutí (§ 4 odst. 2 písm. a) a b) s. ř. s.) a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části pro rozpor se zákonem (§ 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s.).

Rozsah přezkumné pravomoci soudů ve správním soudnictví tedy vymezuje na zákonné úrovni soudní řád správní, konkrétně citované ustanovení § 4 ve spojení s § 2 s. ř. s. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zavádí legislativní zkratku „správní orgán“. Tím se rozumí *orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy*. Tato legislativní zkratka se vztahuje nejen na pravomoc správních soudů podle tohoto písmene zmíněného ustanovení, nýbrž i na pravomoci podle dalších písmen, tj. b), c) a d), tedy také na nečinnost „správního orgánu“ či jemu přičitatelný nezákonný zásah.

Zákonná definice tak obsahuje tři prvky: za prvé, jedná se o orgán moci výkonné či jiný z typu orgánů v definici uvedených. Za druhé, tento orgán rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob. Za třetí, toto rozhodování se děje v oblasti veřejné správy (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2008, č.j. 4 Ans 9/2007-197; dostupný na www.nssoud.cz).

V souvislosti s tím krajský soud zdůrazňuje, že (okresní) soud není orgánem moci výkonné ani orgánem obce nebo kraje a ani fyzickou či právnickou osobou, které by v daném případě bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy.

Soud je orgánem moci soudní, přičemž výkonem soudní moci, oproštěné od výkonné moci veřejné ve smyslu správy soudu, je nutno rozumět jednak soubor činností zahrnujících přímou rozhodovací činnost, jednak výkon činností, které nejsou přímou jurisdikční činností, nicméně jsou s jejím výkonem bezprostředně spojeny (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č.j. 7 As 8/2009-33; dostupný na www.nssoud.cz).

V přezkoumávané věci brojí žalobce proti postupu okresního soudu (tedy nikoliv proti postupu správního orgánu ve smyslu shora citované zákonné zkratky) a to navíc proti postupu soudu v rámci občanského soudního (zde konkrétně dědického) řízení, který je upraven občanským soudním řádem. Ten také stanoví možnosti obrany účastníka v rámci tohoto soudního řízení, tedy podmínky pro

podávání opravných prostředků, pro vznášení námitek podjatosti soudců a soudních osob apod. Pravomoc soudů ve správním soudnictví rozhodovat v takových věcech tedy není ze shora uvedených důvodů dána.

Ze stejných důvodů není založena pravomoc správních soudů ani pro případ, že by žalobce hodlal podat žalobu na ochranu před nečinností soudu s odkazem na § 79 a násl. s. ř. s. nebo žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s. Ochrana účastníkovi před případnou nečinností soudu v občanském soudním řízení vedle občanského soudního řádu poskytuje zejména zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud proto uzavírá, že soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc posuzovat a přezkoumávat zákonnost postupu okresního soudu v rámci občanského soudního řízení, a to ať už nezákonnost jeho jednotlivých úkonů či rozhodnutí, která v průběhu řízení učinil, tak rovněž jeho případnou nečinnost v řízení. Krajský soud proto musel žalobu odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v projednávané věci není dána pravomoc soudů ve správním soudnictví a tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný.

Krajský soud pro úplnost připomíná, že v případě žalobce rozhodl o jeho žalobě obdobného obsahu stejným způsobem již v minulosti a to usnesením ze dne 8. 6. 2011, č.j. 30 A 32/2010-52.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud s odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 18. prosince 2012

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu